

MALO JE menadžera koji na zidovima svojih ureda imaju ukvireno priznanje strukovnog udruženja za menadžera godine, a još manje onih koji su tu laskavu nagradu uspjeli osvojiti nakon samo šest godina upisanih u radnu knjižicu. Upravo je to, međutim, pošlo za rukom Ivanu Protegi, 26-godišnjem Šibenčaninu koji je svoju poslovnu karijeru počeo graditi kao prodavač u šibenskoj poslovnicu tvrtke "Jysk".

oš se, tako reći, nije ni osušio pečat na diplomi srednje ekonomske škole kad se Ivan javio na natječaj za mjesto prodavača. Zanimljivo i toliko nesvojstveno mladim generacijama, odmah je, veli, bio uvjeren da će "na prvu" dobiti posao.

- Poslao sam molbu i nedugo poslije pozvan sam na razgovor. Bio sam svjestan da nemam nikakvog iskustva i da su moja teoretska znanja samo dijelom primjenjiva na to radno mjesto. Ipak, da vam pravo kažem, baš sam očekivao da će odgovor poslodavca na moju molbu biti pozitivan. Zašto? Za mene kažu da sam dosta samouvjeren, vjerojatno u tome ima nešto. U svakom slučaju, optimizam je imao temelja. Postao sam prodavač i taj sam posao radio vrlo kratko. Nakon što sam upisao Ekonomski fakultet u Zaprešiću, premješten sam na mjesto zamjenika voditelja a kako sam, unatoč novim poslovima i zadacima, postizao dobre rezultate, ubrzo sam postao voditelj Centra, pa zatim posljednje tri godine regionalni menadžer za tržište Bosne i Hercegovine i istočne Hrvatske. Danas sam u Zagrebu, radim i usporedno odolijevam studentskim obvezama diplomskog studija, ali ću se uvijek sjećati svoje šibenske ekipe uz koju sam počeo. Sve su to super ljudi i sjajni kolege - kaže Protega.

PRVO LICE MNOŽINE

Nagrada za menadžera godine 2015. i strukovno priznanje koje mu je nedavno udijelila CROMA (Hrvatsko udruženje menadžera i poduzetnika) na svečanosti pod pokroviteljstvom hrvatske predsjednice Kolinde Grabar-Kitarović, puno mu znači. S nepunih 26 godina stari uz bok najuspješnijim menadžerima i poduzetnicima u Hrvatskoj poput Branka Roglića (ORBICO), Ivica Cerovečkog ("Kotka"), Ilije Tokića ("Tokić autodijelovi"), Alana Klanca ("Jadrolinija") i ostalih, velika je stvar i za njega i njegovu obitelj i prijatelje, ali i za sve zaposlenike "Jyska". To je, iskreno dodaje, i njihova nagrada.

- Još uvijek zvone telefoni, zovu ljudi sa svih strana i čestitaju. Svi su jako ponosni i sretni. Emocije se, zapravo, još nisu slegle i proći će sigurno još neko vrijeme dok i sam osvijestim značaj te nagrade koja je nedvojbeno zajednička. To je priznanje svim mojim ljudima i cijeloj firmi koja toliko brine o svojim zaposlenicima ne žaleći sredstva i energiju za njihov poslovni i svaki drugi napredak. Prepoznat je naš rad na najvišoj razini.

Mladi menadžer, kad je posao u pitanju, u prvom licu jedine govori rijetko. Svaku drugu rečenicu počinje prvim licem množine i na tome inzistira jer, kako objašnjava, ključ napretka i uspjeha svakog pojedinca, pa tako i njega, leži u ljudima u njegovu okruženju.

Ni jednu priliku za posao ne treba unaprijed odbacivati, a svaki je posao jednako vrijedan. Najbolja formula za napredak je studiranje uz posao jer se na taj način sjedinjuju teoretska i praktična znanja. Što god da smo završili i kakvu god diplomu stekli, ne smijemo kazati da nam je dosta

Ivan Protega

Jučer sam bio prodavač, a danas sam menadžer godine

PIŠE **MARINA JURKOVIĆ** SNIMA **MARKO TODOROV** / EPH

red Hrvatske, a da nije ni sportaš ni tatin sin, uspio ostvariti 'američki san'

Radna atmosfera i ugodno okruženje na poslu važniji su od novca. Treba vjerovati u ljude, ukazati im povjerenje, slušati ih i razumjeti. Osjećaj kolegijalnosti i pripadnosti jednoj radnoj sredini koja poštuje pojedinca, definitivno je broj jedan na motivacijskoj ljestvici

- Tehnologija napreduje iz godine u godinu, sve se mijenja od sustava vrijednosti do načina razmišljanja. Ipak, osobno držim da je ključ napretka u ljudima. Ako nemate dobre i kvalitetne ljude, motivirane i uključene u sve procese, onda rezultati sasvim sigurno neće biti onakvi kakvi bi trebali. Dobar menadžer stoji ispred tima ljudi koji, narodski rečeno, na posao dolaze pjevajući, koji su motivirani, spremni učiti i dati na poslu svoj maksimum. On mora imati sposobnosti i kompetencije koje će zaposlenike, figurativno kazano, potaknuti na tu pjesmu - napominje naš sugovornik.

U ova krizna vremena novac je, bez daljnega, motivacijska poluga. No, Protega je ne smatra odlučujućom ni najvažnijom.

- Po meni je bitnija radna atmosfera i ugodno okruženje na poslu. Treba vjerovati u ljude, ukazati im povjerenje, slušati ih i razumjeti. Osjećaj kolegijalnosti i pripadnosti jednoj radnoj sredini koja poštuje pojedinca, definitivno je broj jedan na motivacijskoj ljestvici.

- Koliko je mladost u menadžerskom poslu prednost, a koliko mana...

- Često me pitaju jesu li nekad moje odluke znale biti podcijenjene upravo sa stajališta mojih godina. Nije stvar mladosti. Bitan je stav i pogled na određenu situaciju. Ne bih rekao da je u menadžerskom poslu mladost nedostatak već upravo prednost. Razlog je energija i nesputana kreativnost. Za cijelog svog školovanja sam usporedo igrao rukomet, najprije u Šibeniku, pa u Vodicama i na kraju u Biogradu. Stizao sam, i još uvijek stižem, i raditi i studirati. Doduše, zbog toga pate izlasci i druženja, pati i Dalmacija, odnosno Šibenik u kojem sam često samo preko ljeta. No sve ostalo funkcionira besprijekorno. Nadam se da sam argumentirano potkrijepio svoj stav.

DALMACIJA U MOM SRCU

"Novopečeni" šibenski Zagrepčanin svjestan je da se mnogim mladim ljudima u Hrvatskoj, računajući i visokoobrazovane, često ne pruža prilika za radno dokazivanje i posao u struci. Brojni su se "trbuhom za kruhom" uputili izvan hrvatskih granica potražiti sreću i poslovnu priliku na stranim tržištima rada. Kakva god da im se prilika pruži, Protega savjetuje da je prihvate i da se počnu dokazivati kao vrijedni i ambiciozni radnici.

- Ni jednu priliku za posao ne treba unaprijed odbacivati, a svaki je posao jednako vrijedan jer pruža spektar mogućnosti. Najbolja formula za napredak je studiranje uz posao jer se na taj način sjedinjuju teoretska i praktična znanja. Usporedo se postaje svjestan značaja teorije i prakse. Što god da smo završili i kakvu god diplomu stekli, ne smijemo kazati da nam je dosta. Danas bez cjeloživotnog obrazovanja nema budućnosti. Samo tržište diktira prilagođavanje i odolijevanje novim izazovima. Nema drugog recepta osim toga.

- Nedostaje li vam Dalmacija u toj zagrebačkoj magli...

- Da je više Dalmacije, možda radni rezultati i ne bi bili toliko dobri, možda bi pogled više lutao kroz prozor... Šalim se. Imam sasvim dovoljno Dalmacije u sebi za život u Zagrebu. Ili bilo gdje drugo.